

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Cibi potusq[ue] intemperantia quàm sit prægnantibus noxia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

renti caudum, ne, dum exilire velit, pragnans abortet, aut quia audiunt, multas, dum grandia pondera fustulerunt, dum duas, tres, quatuor horas, instar Baccharum, saltando, vires attenuarunt, intempestiè peperisse; ipsè in contrarium stultæ, ita lecto, vel lecticæ affiguntur, ut plerumque jaceant, vel ieiunioveant instar cochlearum, passusque oamnes numerent. Aristoteles vult, ut singulis diebus iter quoddam faciant. Quis iter vocat, ascendiſſe per scalas? & tamen vel hoc derrectant quædam. Ita dum corpus non exercent, necessariò excremenorum plena sunt, que res obest valde ijs, quos in utero habent. Et quidem rutilorum viroribus hinc nullum est periculum, neque feminis, labore se familiarique sustentantibus. Dominae, Cleopatra illæ, & quæ pompis gaudent, stolatæ quæ solent vocari, hic sese matres factas ostentant; atque ut sciantur portare, secessiportari finunt. His ergo Philosophus, ex veteri quidem more, per legum latores, præscribi vult, ut, singulis diebus, iter quoddam faciant, ad cultum Dearum, que sunt næctæ honorens, ut opem feram generationi. Quod sane, quia ad falsas Deas iter instituebatur, meritò potest dici, fuisse superstitionis, non solùm à Naustrata aliqua Terentiana, verùm multò magis ab homine Christiano. Sed Christianæ feminæ alias veras Diuas & Diuos habent, ad quas, singulis diebus iter quoddam faciant, ad cultum eorum & earum, que sunt næctæ honorem, ut opem ferant generationi. Et sane vidi Príncipes feminas, quæ id factitarent; immo, quæ longa itinera susciperent, laborem nullum nullamque fatigationem refugientes. Hoc igitur primum est.

Alterum est, ut alimento tenui utens, vires non debilitet, neque corpus extenuet, aut laxet, quæ est prægnans. Magna est talibus, apud viros, licentia, qui putant eis nihil negandum, quod petunt: quasi in illis appetitus sit mensura sanitatis'. Itaque fungos, boletos, tucetaque crassa, limum, lateres, testas, & quid non vorant? Scio imaginationi subinde aliquid dandum, sed ordinarius tamen cibus debet esse solidus & temperatus; ne nimis crebrò, & ferè singulis horis comedant; ne cibum super cibum iniiciant, ventremque farciant, ac priore alimento nondum concocto, alterum stomacho obrudant, caloremque

VII.

Ioremque sativum obruant. Vnde indigestum quoque & crudum alimentum ad foetum deriuari sit necesse. Quædam infaginant se se, vt nescias, quid de ijs sit censendum, pingue est vocare debeas, an prægnantes? Abdomini natas, an natu daturas? Profecto antiquum illud experientia confirmat: *Steriliora cuncta pinguis, & in maribus, & in feminis.* Quare, non opus est, ad interimendam in utero prolem, haurire quæ situm, apud Pharmacopolas, venenum, quotidianus illis cibis in venenum vertitur; quemadmodum & potus. Citatur à Nonio Marcello Varronis locus pro Cellio, vel Fundanio, de admirandis rebus, his verbis. *Vinum quod ibi natum sit, in quædam loco, si prægnans biberit, fieri ut abortiatur.* Neque huic du taxat vino inest haec vis. Omne vinum, & vel maximè generosa illa ex Hispanijs, Creta, & calidioribus vineis petita, dum nimium siccant, vel matres steriles, vel prolem faciunt abortuam, si audiùs intemperantur inque bibantur. Noui feminæ, quæ Massico delectata, quinques abortum eiecit; postquam autem illud, consilio medicorum desit bibere, cœpit parere. Itaque in vino luxuria est, & fertilitas vitiorum, non liberorum. *Væ, igitur, qui consurgitis manè ad ebrietatem festandam, & potandum usque ad vesperam, ut vino astuetis.* Vituperabilis est ebrietas, in omni homine; quia sopit rationem, quæ hominem impudicum discriminat: sed in femina etiam detestabilis est; quippe in ea, cum ratione, etiam extinguit pudorem, & fertilitatem. Quæ non ex inuidia sexus à me dicuntur, sed ut ostendam sterilitates & abortus non trahendos esse, ad naturæ Authorum accusandum; cum præcipua causa sint ipsis, qui destilitate conqueruntur.

VIII.

Nam tertium est, quod Aristoteles obseruat, in prægnantibus; ex cuius prescripto, eas mente, contrâ atque corpore, fiduciosus remissusq; degere conuenit. Apparet enim, ait, quæ gignuntur ad se ducere non parum, ab ea, quæ in utero habet, pariter ac fetus è tellure! Quamobrem, sicut, quæ parere feliciter volunt, corpus debent exercere, ita etiam oportet eas animum habere tranquillum vacuumque à molestijs ac sollicitudine. Obest enim magnopere fortis, labisque non parum affert, in

quæda

Plin. lib. 11.
Nat. hist. c.
37.

Ephes. 5, 18.